

TALOUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO 34/2008 vp

Hallituksen esitys suomalaisille pankeille myönnettävistä väliaikaisista valtioneuvastokauksista

Valtiovarainvaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 22 päivänä lokakuuta 2008 lähettäänsään hallituksen esityksen suomalaisille pankeille myönnettävistä väliaikaisista valtioneuvastokauksista (HE 181/2008 vp) valmistelevasti käsiteltäväksi valtiovarainvaliokuntaan samalla määrännyt, että talousvaliokunnan on annettava asiasta lausunto valtiovarainvaliokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallinto- ja kuntaministeri Mari Kiviniemi
- entinen pääministeri Esko Aho
- ylijohtaja Peter Nyberg ja lainsäädäntöjohtaja Pekka Laajanen, valtiovarainministeriö
- toimistopäällikkö Jouni Timonen, Suomen Pankki
- apulaisjohtaja Jukka Vesala, toimistopäällikkö Jaana Rantama ja pankkitarkastaja Meri Rimmanen, Rahoitustarkastus
- toiminnantarkastuspäällikkö Hannu Rajamäki ja johdon asiantuntija Marko Männikkö, Valtiontalouden tarkastusvirasto

- toimialajohtaja Teppo Koivisto, Valtiokonttori
- johtaja Erkki Kontkanen, Finanssialan Keskusliitto
- toimitusjohtaja Martti Porkka, Aktia Hypoteekkipankki Oyj
- varatoimitusjohtaja Timo Ritakallio, Keskinäinen Eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen
- johtaja, sijoitukset Risto Murto, Keskinäinen Työeläkevakuutusyhtiö Varma
- lakiasiainjohtaja Heikki Alanen, Nordea Pankki Suomi Oyj
- varatoimitusjohtaja Heikki Vitie, OP-Pohjo-la-ryhmä
- toimitusjohtaja Heikki Suutala, Paikallisuuspankkiliitto ry (edustaen myös Siilinjärven Osuuspankkia)
- johtaja Kai Brander ja Chief Legal Counsel Antti Vanne, Sampo Pankki Oyj
- toimitusjohtaja Pasi Kämäri, Säästöpankkiliitto
- professori Matti Keloharju
- valtiotieteen tohtori Heikki Koskenkylä
- kauppatieteen maisteri Yrjö Tuokko.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Lähtökohdat

Esityksessä ehdotetaan, että valtio voi tietyin eh-

doin ja ilman vakuutta myöntää valtioneuvastokauksen suomalaisille pankeille tai niiden omistusyhteisöille. Takausta voidaan antaa sijoitustodistusten tai enintään viiden vuoden mittaisen jouk-

kovelkakirjalainojen takaisinmaksun tai muiden ehtojen täyttämisen vakuudeksi. Yhteismäärältään valtion takausvastuu voi nousta 50 miljardiin euroon. Uusien takausten myöntötarvetta arvioidaan vuoden 2009 huhtikuun loppuun mennessä, ja valtuudet takausten myöntämiseen päättyvät vuoden 2009 lopussa.

Esitys liittyy EU-tasolla sovittuun rahoitusmarkkinoiden vakauttamispakettiin, jota Suomi on Eurooppa-neuvoston 16.10.2008 tekemän päätöksen mukaisesti sitoutunut noudattamaan. Toimet vastaavat Euro-alueen ja Iso-Britannian päämiesten kokouksessa 12.10.2008 ja ECOFIN-neuvostossa 7.10.2008 sovittuja toimia. Tarvittavat päätökset on sovittu tehtäviksi kansallisella tasolla tiiviissä koordinaatiossa kaikkien jäsenmaiden kesken. EU-maiden tavoitteena on yhteisten toimien avulla rauhoittaa rahoitusmarkkinoita osoittamalla, että kaikki jäsenmaat ovat sitoutuneet tarvittaviin tukitoimiin. Komissio ja Euroopan keskuspankki ovat osaltaan pyrkineet yhtenäistämään kansallisia toimia antamiensa suositusten avulla. Ensivaiheen toimenpiteisiin kuuluvat vähintään 50 000 euron talletussuojan käyttöönotto, jota koskeva hallituksen esitys on parhaillaan eduskunnan käsiteltänä (HE 158/2008 vp), ja tässä käsiteltävänä oleva valtion mahdollisuus tarvittaessa myöntää valtionehtauksia pankkien likviditeetin turvaamiseksi. Mikäli tämä osoittautuu riittämättömäksi ja pankin tila heikkenee, voitaisiin ottaa käyttöön pankkien pääomittaminen ja viimeisenä vaihtoehtona pankin toiminnan ottaminen valtion haltuun.

Myös Suomessa valmistellaan vielä puuttuvien instrumenttien käyttöönoton mahdollistavaa sääntelyä. Koska esitykset liittyvät tiiviisti toisiinsa, on tärkeää, että eduskunnalla on hyvä käsitys sääntelykokonaisuudesta. Talousvaliokunta kiirehtiikin vielä puuttuvien esitysten tuomista eduskuntaan.

Esityksen mukaisella valtionehtauksella pyritään rahoitusriskiä vähentämällä turvaamaan pankkien omaehtoista varainhankintaa, säilyttämään niiden tasapuoliset toimintaedellytykset ja estämään kilpailun vääristyminen EU:n rahoitus-

markkinoilla. Takaustenmenettelyn avulla voidaan osaltaan varmistaa suomalaisten pankkien pitkäaikaisen rahoituksen saantia ja mahdollisuuksia jatkaa kotitalouksien ja yritysten luotusta kohtuullisin hinnoin.

Talousvaliokunta pitää hallituksen esittämää valtionehtauksen anto-oikeutta suomalaisten pankkien likviditeetin ja tasapuolisten kilpailuedellytysten turvaamisen kannalta perusteltuna, mutta katsoo, että esityksessä ehdotettua eduskunnan suostumusta on aiheellista täsmentää jäljempänä esitetyllä tavalla.

Valtion saatavien turvaaminen

Talousvaliokunta kiinnittää erityistä huomiota valtion saatavien turvaamiseen. Valtiovarainministeriöltä saadun tiedon mukaan nyt esitettyyn valtionehtaukseen ei voida liittää erityisiä vakuusehtoja. Komissio edellyttää, että valtionehtauksella voidaan käyttää vain tilanteessa, jossa se on markkinoiden toiminnan kannalta välttämätön toimenpide. Mikäli luottolaitoksella on mahdollista antaa takaukselle vakuus, ei valtion tukitoimenpidettä voida pitää välttämättömänä. Tilanne on toinen, kun kyseessä on pankin pääomittaminen.

Talousvaliokunta edellyttää, että pääomittamiseen liittyvää sääntelyä valmisteltaessa kiinnitetään erityistä huomiota valtion saatavien turvaamiseen. Pääomituksen yhteydessä valtiolle tulee taata pääomistusta vastaava määrä esimerkiksi osake- tai muuta omistusta, päätösvaltaa pankin hallinnossa ja oikeus voitonjakoon. Erityistä huomiota on kiinnitettävä valtion saatavien turvaamiseen tilanteessa, jossa pankin vakavaraisuus on uhattuna tai jossa pankki menettää kokonaan tai osittain arvonsa. Samoin on tarkoin harkittava, miten mahdollisen pääomituksen yhteydessä voidaan turvata pankille mahdollisesti annettuun valtionehtaukseen liittyvä saaminen.

Pankin vakavaraisuus ja valvonta

Komission antamien suositusten mukaisena lähtökohtana on, että valtiontakaus on käytettävissä helpottamaan perustaltaan toimintakykyisten ja vakavaraisten pankkien pitkäaikaista rahoitusta. Kansallisesti edellytys on tarkoitus täyttää siten, että pankkien omien varojen määrän edellytetään hakemuksen tekemisajankohtana olevan vähintään luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007) 55 §:n 1 momentin mukaisesti laskettujen riskien kattamiseksi vaadittavien omien varojen vähimmäismäärän tasolla. Valtiokonttorin tulee ennen takauksen myöntämistä pyytää Rahoitustarkastuksen lausunto pankin toimintakykyisyydestä ja vakavaraisuudesta. Annettava lausunto perustuu viraston suorittamaan luottolaitosten toiminnan ja talouden valvontaan. Valiokunta painottaa tämän valvonnan tehokkuuden tärkeyttä. Se pienentää osaltaan myös valtion riskiä mahdollisesta takausvas-
tuun realisoitumisesta.

Talousvaliokunta katsoo, että takauksen saaneiden pankkien toimintaa on aiheellista seurata tehostetusti ja kiinnittää vakavaraisuuden säilymisen lisäksi huomiota pankin luotonannon määrässä ja suuntautumisessa mahdollisesti tapahtuviin muutoksiin. Rahoitustarkastuksen resursseja on vahvistettava tehokkaan valvonnan mahdollistamiseksi. Samoin on tärkeää, että takaushakemuksen käsittelylle varataan riittävät resurssit ja riittävän pitkä määräaika huolellisen harkinnan tekemistä varten. Valiokunta esittää, että eduskunnan suostumusta tarkennetaan lisäksi siten, että siihen sisällytetään takauksen saantia koskeva keskeinen edellytys hakijapankin vakavaraisuudesta ja toimintakykyisyydestä.

Pankkien tila

Rahoitustarkastuksen syyskuussa 2008 tekemän selvityksen mukaan Rahoitusmarkkinoiden häiriötila ei ole vielä vaikeuttanut pankkien likviditeettitilannetta. Osaltaan tilannetta on helpottanut talletusten voimakas kasvu, minkä vuoksi

pankeilla ei ole ollut laajempaa tarvetta hankkia kallistunutta pitkäaikaista rahoitusta. Valiokunnan pankeilta saama selvitys on yhdenmukainen Rahoitustarkastuksen selvitysten kanssa. Nykytilanteessa pankit pitävät perusteltuna yhtäläisten kilpailuolosuhteiden takaamiseksi, että myös Suomessa varaudutaan takausten antamiseen. Mikäli valtiontakaukset yleistyvät yhteisöalueella, on mahdollista, että takauksesta tulee käytännössä yksi pitkäaikaisen rahoituksensaannin edellytyksistä tai ainakin saatavan rahoituksen hintaan vaikuttava olennainen osa.

Kiinteistövakuudelliset joukkovelkakirjalainat

Valiokunnan asiantuntijakuulemisen yhteydessä on esitetty, että valtiontakauksen tulisi kattaa myös kiinteistöluottopankkien vakuudelliset joukkovelkakirjalainat. Vastaavat velkakirjat sisältyvät Ruotsissa valtiontakauksen piiriin. Talousvaliokunta katsoo, että pohjoismaisen sääntelyn tulisi rahoitusmarkkinoiden osalta olla mahdollisimman harmonisoitua neutraalien kilpailuolosuhteiden takaamiseksi. Valtion taloudellista kokonaisvastuuta ajatellen näiden luottojen osuus on suhteellisen pieni. Saadun selvityksen mukaan kiinteistövakuudellisia joukkovelkakirjalainoja erääntyy vuoden 2009 aikana noin 250 miljoonan euron arvosta.

*Valiokunta esittää, että sellaiset kiinteistövakuudelliset joukkovelkakirjalainat, joiden vakuutena on ainoastaan asunto-
luottoja, lisätään valtiontakauksen piiriin ja että suostumusta täsmennetään vastaavasti.*

Suomalainen pankki

Takauksen esitetään kattavan suomalaisten pankkien ja niiden omistusyhteisöjen liikkees-
seen laskemat sijoitustodistukset ja voimassa-
oloajaltaan enintään viiden vuoden joukkovelka-
kirjalainat.

Saadun selvityksen mukaan suomalaisilla pankeilla tarkoitetaan tässä luottolaitostoimin-
nasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettuja
talletuspankkeja ja, mikäli takaus laajennetaan
koskemaan myös kiinteistövakuudellisia jouk-

kovelkakirjalainoja, kiinnitysluottopankkilaissa (1240/1999) tarkoitettuja kiinnitysluottopankkeja. Omistusyhteisöllä puolestaan tarkoitetaan suomalaisen talletuspankin tai kiinnitysluotto pankin suomalaista emoyritystä. Jotta emoyritys olisi suomalainen, sen kotipaikan tulee sijaita Suomessa.

Sääntelyn rajausta perustuu komission tulkin taan EY:n perustamissopimuksen ja valtiontukisäännösten soveltamisesta. Komissio edellyttää, että kaikkia asianomaisessa maassa toimiluvan omaavia pankkeja kohdellaan omistajasta riippumatta samalla tavalla. Näin ollen tulee myös ulkomaisen pankin tytäryhtiön kuulua sijaintimaansa valtiontuen piiriin. EU-sääntely ei sen sijaan estä, hallituksen esityksessä ehdotetulla tavalla, sulkemasta ulkomaisten pankkien Suomessa toimivia sivukonttoreita ja suomalaisten pankkien ulkomaisia emoyrityksiä Suomen valtiontakauksen ulkopuolelle.

Eduskunnan suostumuksen osalta talousvaliokunta esittää, että määritelmänä epäselvää suomalaisen pankin käsitettä täsmennetään.

Ulkomaisen pankin tytäryhtiön muuttuminen sivuliikkeeksi

Talousvaliokunta on selvittänyt myös mahdollisuutta varautua tilanteeseen, jossa valtiontakausta saanut ulkomaisen pankin tytäryhtiö muuttuu sivuliikkeeksi. Valiokunta on tutkinut, voitaisiinko tässä tilanteessa joko asettaa valtiontakauksen saannille ehto, jonka mukaisesti takaus purkautuu sivuliikkeeksi muuttumisen yhteydessä, tai edellyttää, että pankin emoyrityksen sijaintivaltio antaa Suomen valtiolle valtiontakausta vastaavan vastatakauksen. Mikäli takaukseen liitettäisiin ensin mainitun vaihtoehdon mukainen purkava ehto, on ilmeistä, että valtiontakaus olisi käyttökelvoton. Tästä kärsisivät asianomaisen pankin suomalaiset asiakkaat. Vastava kuuden edellyttäminen saattaisi puolestaan markkinoilla toimijat valtiontukisääntöjen vastaisesti erilaiseen asemaan niiden omistuksen sijaintimaan perusteella, eikä komissio tulisi hyväksymään tämänkaltaista valtiontukiehtoa.

Talousvaliokunta kuitenkin edellyttää, että hallitus selvittää muita kuin takausehtoihin liitettäviä rajat ylittävää pankkitoimintaa koskevia turvamekanismeja erityisesti yhdessä Ruotsin ja Tanskan hallitusten kanssa. Selvitystyössä on aiheellista kiinnittää huomiota mm. siihen, miten takaukseen liitetyt ehdot toteutuvat sivuliikkeeksi muuttumisen yhteydessä. Valiokunta katsoo, että yhteispuhjoismaisat valtioiden välillä sovittavat toimet ovat linjassa lokakuun Eurooppa-neuvoston tekemien päätösten kanssa, joiden tavoitteena on mm. estää mahdolliset negatiiviset päällekkäiset toimet ja turvata veronmaksajien edut.

Takauksen alaiset sitoumukset

Valtiontakaus koskisi siihen oikeutettujen pankkien liikkeeseen laskemien voimassaoloajaltaan vähintään 3 kuukauden ja enintään 12 kuukauden sijoitustodistuksia sekä voimassaoloajaltaan yli yhden vuoden ja enintään 5 vuoden joukkovelkakirjalainoja.

Sijoitustodistukset ja joukkovelkakirjalainat ovat talletusten ohella pankkien perinteisiä varainhankintakeinoja, joilla turvataan pankkien pitkäaikaista rahoitusta. Näitä velkasitoumuksia tarjotaan toisille pankeille ja institutionaalisille sijoittajille, joiden saatavan vakuudeksi valtiontakaus annetaan.

Saadun selvityksen mukaan esitetty 50 miljardin euron takausvaltuus jakautuu eri velkainstrumenttien kesken seuraavasti:

Ajanjaksolla 17.10.2008—30.4.2009 erääntyvät:

— sijoitustodistukset noin 34,4 miljardia euroa

— vakuudettomat joukkovelkakirjalainat noin 3,2 miljardia euroa

Ajanjaksolla 1.5.—31.12.2009 erääntyvät:

— sijoitustodistukset noin 4,0 miljardia euroa

— vakuudettomat joukkovelkakirjalainat noin 2,5 miljardia euroa

— kiinteistövakuudelliset joukkovelkakirjalainat noin 250 miljoonaa euroa

eli valtiontakaukseen oikeutettuja velkainstrumentteja erääntyy takauksen voimassaoloaikana yhteensä 45,35 miljardin euron arvosta.

*Talousvaliokunta katsoo, että kiinteistö-
vakuudellisia joukkovelkakirjalainoja
koskevin lisäyksin takauksen kate on riit-
tävä antamaan suomalaisille pankeille ta-
sapuoliset toimintaedellytykset.*

Takaukseen liittyvät maksut ja ehdot

Takauksen tarkemmista ehdoista päättäisi valtioneuvosto tai sen määräämillä ehdoilla valtiovarainministeriö tai valtiokonttori. Ehtoja määritettäessä on otettava huomioon, että valtiontakaus on EY:n perustamissopimuksen tarkoittamaa valtiontukea, jonka myöntämistä koskeviin ehtoihin on saatava Euroopan komission hyväksyntä. Komissio ja Euroopan Keskuspankki (EKP) ovat pyrkineet ohjeistuksellaan yhtenäistämään jäsenmaiden toimia sekä takauksesta perittävän maksun että takaukseen liitettävien muiden ehtojen osalta. Tavoitteena on estää tilanne, jossa jäsenmaiden erilaiset tukimekanismit voivat vääristää rahoitusmarkkinoiden toimintaa.

Kansallisesti valtiontakauksen ehtojen asettamista säätelee valtion lainanotosta sekä valtiontakauksesta ja valtiontakuusta annettu laki (449/1988). Lain 15 §:n 1 momentin mukaisesti valtiontakauksista perittävistä maksuista säädetään asetuksella. Saadun selvityksen mukaan asetukseen otettavat ehdot tulevat perittävien maksujen osalta vastaamaan EKP:n neuvoston 20.10.2008 antamaa suositusta, jonka mukaisia maksuja Euroopan komissio pitää tasona, jota jäsenmaat eivät saa hinnoittelussaan alittaa. EKP:n suosituksen hinnoittelu perustuu luottovakuutushintoihin. Huomioon otettaisiin lisäksi takausajan pituus, takausvastuun määrä ja pankin luottoluokitus.

Suomen Pankilta saadun selvityksen mukaan ainakin 11 EU-maata on ottanut tai ottamassa käyttöön mahdollisuuden antaa valtion likviditeetti- ja lainatakuu. Tiedossa olevat valtiontakauksen kokonaismäärät vaihtelevat Saksan 400 miljardin ja Itävallan 85 miljardin euron välillä.

Takausehdot vaihtelevat saadun tiedon mukaan maittain.

Komissio on 13.10.2008 antamassaan tiedonannossa¹ todennut ne periaatteet, joita se tulee noudattamaan harkitessaan, onko pankkien tukitoimia pidettävä kiellettynä valtiontukena. Ehtojen asettamisen tavoitteena on estää pankkeja saamasta perusteetonta etua verovaroin maksettavasta tuesta. Periaatteiden mukaisesti tuelta edellytetään mm. määräaikaaisuutta, pankkien toimintaa koskevien rajoitteiden asettamista ja syrjimättömyyttä. Perusedellytyksenä tukitoimien hyväksymiselle on, että tukia ei saa käyttää pankkien toiminnan laajentamiseen. Tämän vuoksi komissio edellyttää, että pankkien taseiden mahdollinen kasvu on tukien voimassa ollessa sidottava historiallisiin kasvumääriin, BKT:n kasvuun tai EU:n pankkisektorin kasvuun. Lisäksi komissio edellyttää, että tuen myöntämisen ehtona tulee olla pankkien johdon palkkausta sekä erityisesti bonuksia ja muita lisäpalkkioita, kuten optioita, koskevat rajoitukset. Talousvaliokunta edellyttää, että kansallisiin takauksen myöntöehtoihin sisällytetään asianmukaiset säännökset johdon palkkausta ja muita etuuksia (kuten optioita, eläkettä ja erorahaa) koskevista rajoituksista samoin kuin edellytys hyvän henkilöstöpolitiikan toteuttamisesta.

Kuten edellä on todettu, eivät EKP:n ja komission suositukset ole vielä kyetty täysin yhtenäistämään jäsenmaiden käyttöönotettavia takausehtoja. Onkin tärkeää, että komission valtiontukivalvonta toimii tehokkaasti ja puuttuu mahdollisiin vääristymiin. Tätä tehostaa komission tiedonannossa jäsenmaille asetettu edellytys tarkastella tukien vaikutusta vähintään kuuden kuukauden välein ja raportoida tarkastelun tuloksista komissiolle. Tämän perusteella komissio arvioi järjestelyn vaikutuksia yhteismarkkinoiden kannalta.

Saadun selvityksen mukaan kansalliset takausehtomme tulevat noudattamaan EKP:n ja

¹ Komission tiedonanto — Valtiontukisääntöjen soveltaminen maailmanlaajuisen finanssikriisin seurauksena rahoituslaitosten suhteen toteutettuihin toimenpiteisiin (2008/C 270/02)

komission suosituksia. Nekin jättävät kuitenkin jonkin verran kansallista harkintavaltaa.

Talousvaliokunta pitää tärkeänä, että kansallista harkintavaltaa käytettäessä kiinnitetään huomiota siihen, etteivät ehdot ole toisaalta niin houkuttelevat, että takaus muodostuu merkittävästi halvemmaksi kuin markkinaehtoinen pitkäaikainen rahoitus, eivätkä toisaalta niin tiukat, että ne käytännössä muodostuvat esteeksi takauksen ottamiselle. Suomen kannalta on erityisen tärkeää seurata vastaavien ehtojen sääntelyä muissa pohjoismaissa. Takausehtojen markkinavaihtuuksia on seurattava tiiviisti ja tarvittaessa varauduttava nopeasti muuttamaan kansallista sääntelyä markkinavääristymien estämiseksi.

Muuta

Esityksen mukaisesti valtioneuvoston tulee 30 päivään huhtikuuta 2009 mennessä arvioida tarve myöntää uusia takauksia.

Talousvaliokunta edellyttää, että myös eduskunnalle annetaan viimeistään 30 huhtikuuta 2009 selvitys tilanteesta.

Lausunto

Lausuntonaan talousvaliokunta esittää,

että valtiovarainvaliokunta ottaa edellä olevan huomioon ja

että eduskunnan suostumus muutetaan kuulumaan seuraavasti:

*että eduskunta perustuslain 82 §:n 2 momentin mukaisesti antaa suostumuksensa sille, että valtioneuvosto tai sen määräämillä tarkemmilla ehdoilla valtiovarainministeriö tai valtiokonttori voi vastavakuuksia vaatimatta antaa omavelkaisen valtioneuvoston **toimintakykyisen ja vakavaraisen suomalaisen talletuspankin tai kiinnitysluottopankin taikka tällaisen luottolaitoksen suomalaisen emoyrityksen liikkeeseen laskemien sijoitustodistusten tai (poist.) laina-ajaltaan enintään viiden vuoden pituisten vakuudettomien joukkovelkakirjalainojen tai sellaisten kiinteistövakuudellisten joukkovelkakirjalainojen, joiden vakuutena on ainoastaan asuntoluottoja, takaisinmaksamisen ja muiden ehtojen täyttämisen vakuudeksi siten, että takauksia saa olla voimassa yhteenlasketulta nimellisarvoltaan enintään 50 000 000 000 euron määräisten velkojen vakuutena ja siten, että valtioneuvoston tulee 30 päivään huhtikuuta 2009 mennessä arvioida tarve myöntää uusia takauksia, sekä siten, että valtuudet takausten myöntämiseen päättyvät vuoden 2009 lopussa.***

Helsingissä 18 päivänä marraskuuta 2008

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Jouko Skinnari /sd	Eero Lehti /kok
vpj.	Antti Rantakangas /kesk	Päivi Lipponen /sd
jäs.	Janina Andersson /vihr	Marjo Matikainen-Kallström /kok
	Hannu Hoskonen /kesk	Petteri Orpo /kok
	Anne Kalmari /kesk	Sirpa Paatero /sd
	Matti Kangas /vas	Markku Uusipaavalniemi /kesk
	Toimi Kankaanniemi /kd	Ulla-Maj Wideroos /r
	Jouko Laxell /kok	vjäs. Sampsa Kataja /kok.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Tuula Kulovesi.

ERIÄVÄ MIELIPIDE

Perustelut

Hallituksen esityksessä HE 181/2008 vp ehdotetaan valtuuksia 50 miljardin euron omavelkaisen takauksen myöntämiselle, vastavakuuksia vaatimatta. Vastustan vakuudettomien takauksien myöntämistä.

Julkisuudessa pääasiassa mediahuomiota saava diagnoosi talouskriisistä on mielestäni virheellinen ja komission ajamat lääkkeet tilanteen hoitamiseksi siten väärät. Kyse rahamarkkinoiden kriisissä ei ole niinkään luottamuspulasta, vaan sääntelyn puuttumisen mahdollistamasta globaalista ja laajamittaisesta luottoekspansiota sekä sen väistämättömästä hidastumisesta matemaattisten rajojen tullessa vastaan. Tilanteen jo ollessa liian pitkällä ja talousjärjestelmän täydellisessä kaaoksessa velkojen ja varallisuuden epätasaisen jakauman johdosta on Suomen val-

tion turha enää mennä vakuudettomia takauksia myöntämään. Oikea reitti olisi vakavaraisuutensa menettävän pankin liiketoiminnan haltuunotto ja tarkkaan harkittujen tukitoimien käyttö sen jälkeen.

Niin hallituksen esitys HE 181/2008 vp kuin U 56/2008 vp (talletussuojan nosto 50 000 euroon + päättäväisyyden siirto komissiolle) lisäävät merkittävästi Suomen valtion ja sitä kautta Suomen kansalaisten riskiä joutua maksamaan mittavia ylimääräisiä kustannuksia luottokuplan puhkeamisen jälkeisessä vakavassa lamassa.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että hallituksen esitys hylätään.

Helsingissä 18 päivänä marraskuuta 2008

Markku Uusipaavalniemi /kesk